

ת"פ 49135/11/16 - מדינת ישראל נגד אליהו חסידים

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 49135-11-16 מדינת ישראל נ' חסידים

בפני
בעניין: כבוד השופטת ג'ויה סקפה שפירא
מדינת ישראל

המאשימה

נגד

אליהו חסידים

הנאשם

ב"כ המאשימה: מר שי בליטי, מתמחה

ב"כ הנאשם: עו"ד גבריאל טרונשווילי

גזר דין

כללי

1. הנאשם הורשע, על פי הודאתו בעובדות כתב אישום מתוקן, בשתי עבירות של התנגדות למעצר וכן בעבירות תקיפת שוטר, תקיפת שוטר בנסיבות מחמירות ואיומים, אשר יוחסו לו בשני אישומים.

ביום 13.11.15 בעת שהוצבו מתנדבים של המשטרה ב"כיכר החתולות", ניגשו אליהם שניים, שזהותם לא ידועה, ודיווחו על אדם שהיה מעורב בתגרה. המתנדבים ניגשו עם המודיעים לרחוב הלל והמודיעים הצביעו על הנאשם. אחד המתנדבים ניגש לברר עם הנאשם את פשר האירוע והנאשם דחף אותו והכה אותו בלחיו במכת אגרוף. מתנדב נוסף הבחין במתרחש וניגש לעזור לחברו בניסיון להשתלט על הנאשם, וכן הודיע לנאשם שהוא עצור. הנאשם השתולל והתנגד למעצרו. המתנדבים לא הצליחו לעצור את הנאשם והזעיקו תגבורת. שוטר שהגיע למקום סייע באיזוק הנאשם, אשר המשיך להשתולל ולהתנגד למעצרו עד שהוכנס לניידת משטרה. בשל כך הורשע הנאשם בעבירות תקיפת שוטר והתנגדות למעצר שיוחסו לו באישום הראשון.

ביום 29.7.16 בעת שהוצבו שוטרים ב"כיכר החתולות", הבחינו בקטטה בין צעירים, ניגשו להפריד בין המעורבים ולפזר את הקטטה. אחד השוטרים ניגש לנאשם, ביקש ממנו תעודת זהות וכן ביקש ממנו שיתלווה אליו. השוטר ניסה להוביל את הנאשם הצידה ובתגובה תפס הנאשם את השוטר בידו, אחז בחזקה בצווארון חולצתו, השתולל ודחף את השוטר. השוטר נאלץ לתת לנאשם בעיטה עם ברכו לכיוון הבטן התחתונה של הנאשם על מנת להשתלט עליו.

שוטרים נוספים שהגיעו למקום ניגשו לעזור בהשתלטות על הנאשם, אשר הוסיף להשתולל והתנגד למעצרו, עד שנאזק והוכנס לניידת. בעת ששהה הנאשם בניידת המשטרה ובעת שהיה עצור בתחנת המשטרה, המשיך להשתולל והטיח בשוטרים קללות רבות. בנוסף איים הנאשם על השוטרים כי "יראה לשוטר את מספר נעליו מקרוב כך שלא ישכח את המידה", וכי "ייקח לשוטר את הטלפון הנייד וישבור לו את הפנים, יהפוך את השוטר לעיוור לכל החיים" ואיומים נוספים. בשל כך הורשע הנאשם בעבירות תקיפת שוטר בנסיבות מחמירות, איומים והתנגדות למעצר שיוחסו לו באישום השני.

2. טרם ניתנה תשובה לאישום הוכנה בעניינו של הנאשם חוות דעת פסיכיאטרית שבחנה את כשירותו לעמוד לדין ואת אחריותו למעשיו. חוות הדעת מיום 3.8.17, מלמדת כי הנאשם חווה ילדות קשה מאד, נשר בגיל צעיר ממסגרת הלימודים ונהג לצרוך אלכוהול באופן מופרז. שנתיים קודם לעריכת חוות הדעת הופיעו אצל הנאשם תסמינים של חרדה והוא סבל מהתקפי חרדה בעצמה נמוכה. בעקבות כך אושפז לראשונה בחודש נובמבר 2015. הפסיכיאטר המחוזי התרשם כי הנאשם הוא בעל אינטליגנציה גבולית ודפוסי התנהגות אלימים, אך אינו סובל ממחלת נפש, מעולם לא אובחן כלוקה במצב פסיכוטי, ומשכך הוא אחראי למעשיו וכשיר לעמוד לדין.

3. הצדדים הציגו הסדר דיוני לפיו כתב האישום תוקן והוסכם כי הנאשם יודה במיוחס לו ויורשע. בין הצדדים לא נערך הסדר לעניין העונש.

4. בשל גילו של הנאשם קמה חובה לקבל תסקיר מבחן טרם מתן גזר הדין. בעניינו של הנאשם התקבלו חמישה תסקירי שירות מבחן שעקבו אחר התנהלותו של הנאשם במשך פרק זמן של כשנה, כפי שיפורט להלן;

5. תסקיר שירות מבחן מיום 23.05.18 מלמד כי הנאשם היה באותה עת כבן 21 שנים, רווק, התגורר בבית הוריו ועבד במאפיה מזה מספר חודשים. הוריו גרושים ולו שבעה אחים. אביו מרצה עונש מאסר ממושך ועם אמו הוא מצוי בקשר חלקי בלבד. נסיבות חייו של הנאשם בפרט בתקופת ילדותו קשות מאוד, ולא תפורטנה כאן מטעמי צנעת הפרט. שירות המבחן התרשם כי לנסיבות אלה היו השלכות חמורות וקשות על כל בני המשפחה, המתבטאות בקשיים רגשיים והסתבכויות של בני המשפחה בפלילים לאורך השנים. הנאשם סיים אחת-עשרה שנות לימוד, ללא בגרות, התחנך במסגרת חרדית, ובגיל 13, לאחר שהוכר כבעל צרכים מיוחדים, עבר לפנימייה. לאחר מכן עבר הנאשם למסגרת לימודית נוספת, ובשל קשיי הסתגלות נשר מלימודים. הנאשם חבר לחברה שולית והחל לצרוך אלכוהול כבר בגיל 12 והעמיק השימוש באלכוהול עם השנים, אך שלל שימוש בסמים, ובדיקות שמסר נמצאו נקיות משרידי סמים. לנאשם עצמו אין הרשעות קודמות, הוא קיבל אחריות על התנהגותו וניכר כי הצליח לבחון באופן ראשוני את הנסיבות שהובילו אותו לביצוע העבירות. שירות המבחן התרשם כי ברקע לביצוע העבירות גדילתו במשפחה כאוטית, שהתקשתה לשים גבולות ולהוות מענה לצרכיו הרגשיים המורכבים ואף לספק לו צרכים בסיסיים.

הנאשם שולב בטיפול פרטני בשירות המבחן, התמיד בהגעה למפגשים והחל לבחון את התנהלותו לעומק. לאור התרשמות שירות המבחן מרצונו העז של הנאשם להתגייס, הוא הופנה לסמינר קליטה למכינה קדם צבאית, השתתף בו באופן פעיל והצליח לעמוד בדרישות המקום. לפיכך המליץ שירות המבחן לדחות את הדיון בארבעה חודשים כדי לעקוב אחר הליך השיקום של הנאשם, והמלצתו התקבלה.

6. תסקיר משלים מיום 17.9.18 לימד כי בתקופת הדחייה הנאשם השתלב בשלוש סדנאות הכנה למכינה קדם צבאית, ומיום 2.9.18 החל לשהות במכינה באופן קבוע. מדריכיו תיארו כי הוא החל להסתגל למסגרת, למרות שביטא קשיים בשבוע הראשון, אך הביע רצון להצליח לעמוד בדרישות המסגרת. במקביל המשיך להגיע לשיחות פרטניות בשירות המבחן תוך שיתוף פעולה עם השירות. קצינת המבחן התרשמה כי הנאשם מתמודד עם קשיים רבים בתחום ההסתגלות למסגרת החדשה, כשברקע להם נשירתו ממסגרת לימודית מגיל צעיר, וכן התרשמה מרצונו להמשיך להשתלב בתהליך הטיפול שבו החל ומשאיתו לניהול אורח חיים חיובי ונורמטיבי. עם זאת, הנאשם עדיין גילה קושי מסוים בהתמודדות עם דרישות המכינה וההתרשמות הייתה כי הוא נזקק להמשך ליווי של שירות המבחן והצוות האחראי במכינה. לפיכך, הומלץ על דחיה נוספת בת שלושה חודשים לצורך בחינת המשך ההליך השיקומי.

7. הודעת עדכון משירות המבחן מיום 20.11.18 לימדה כי גורמי הטיפול במכינה דיווחו על המשך השתלבותו של הנאשם במסגרת על אף הקשיים הרבים אותם חווה וניכר כי הוא ערך מאמצים רבים להסתגל לתנאי המסגרת ולתפקד באופן המצופה ממנו. הוא אף השתלב בהכנות לקראת מסע לפולין מטעם הנוער העובד והלומד, אליו ביקש לצאת מיוזמתו. לצד זאת, עלה כי הנאשם מתמודד עם קשיים כלכליים המטרידים אותו ומשפיעים על תפקודו התקין במכינה, אולם הוא עשה מאמצים להמשיך במסגרת חרף הקשיים. בתקופה שחלפה, הנאשם המשיך להגיע לפגישות בשירות המבחן ושיתף בקשייו. שירות המבחן התרשם, כי הנאשם נמצא בתהליך משמעותי, משתלב, לראשונה בחייו, במסגרת מיטיבה וכי ההליך המשפטי מהווה גורם מדרבן להמשך תהליך שיקומי.

8. תסקיר משלים מיום 18.12.18 לימד כיצוות המכינה מסר שהנאשם עושה מאמצים להיות פעיל ולהשתתף בפעילויות של המכינה ומקיים קשרים חיוביים עם חבריו, חרף קשייו האישיים. הוא ביטא רצון לבחון את קשייו באופן מעמיק ולתת להם מענה שיאפשר את המשך שגרת חייו באופן נורמטיבי. העובדת הסוציאלית במכינה, עמה קיים שיחות פרטניות מדי שבוע, התרשמה כי הנאשם בעל מוטיבציה גבוהה לפתוח דף חדש בחייו, בין היתר באמצעות התגייסות לצבא. לדבריה, שנת המכינה היא שנה קריטית לתהליך השינוי שעובר, כאשר חלק מהתהליך הוא חשיפה לקשיים והתמודדות עמם. צוין כי הנאשם עדיין נמצא בתחילתה של דרך משמעותית ושהותו במכינה היא תהליך של התבגרות ושינוי. הוא הביע כנות וגילה מוטיבציה רבה להמשך, אך לפניו עוד כברת דרך ארוכה. לנוכח המאמצים הרבים שעשה הנאשם, מתוך שאיפה לשנות את אורחות חייו ובמטרה להתגייס לצה"ל התבקשה דחייה נוספת של הטיעונים לעונש והדיון נדחה בהתאם להמלצה.

9. ביום 1.4.19 הוגש תסקירו האחרון של שירות המבחן. מן התסקיר עולה כי הגם שהנאשם הצליח להשתלב במסגרת המכינה הקדם צבאית במשך כחצי שנה, הוא עזב את המכינה בחודש ינואר 2019, לאחר שחש כי המקום אינו מתאים עבורו וכי אינו מקבל מענה לקשייו. ניסיונות חוזרים של שירות המבחן לגייסו חזרה למכינה או למציאת מסגרת חלופית עבורו לא צלחו. כמו כן, בתקופת הדחייה ולאור עזיבת המכינה, הוא החליט שלא להתגייס לצבא. הנאשם מסר כי מעדיף להתחיל לפרנס את עצמו ולהתמודד עם הקשיים בבית משפחתו, שבו מתגורר עם אחיו, לאחר שאמו ואחיותיו עברו דירה. שירות המבחן התרשם כי ברקע להחלטתו של הנאשם לוותר על הגיוס לצבא נמצא גם, ככל הנראה, חוסר אמון שלו בכוחותיו ויכולתו לעמוד בתנאי המסגרת. מיד לאחר עזיבתו הוא החל להגיע לשיחות פרטניות בשירות המבחן באופן קבוע ורציף. הנאשם שיתף בקשיים

השונים עמם מתמודד. קצינת המבחן התרשמה כי הנאשם אינו פנוי כיום להתמודד עם מורכבות מצבו והרקע המשפחתי ממנו מגיע, והוא נמנע מלעבד קשייו, על רקע חששו מהצפה רגשית וחרדה עמוקה. עם זאת הוא עודו שואף לאורח חיים תקין ויצרני, ומוצא רגיעה ושקט נפשי באורח חיים קבוע ובפרנסת עצמו. הנאשם עובד מזה כחודשיים בחדר אוכל בבית מלון, והעבודה הקבועה מאפשרת לו קיום סדר יום תקין ומסייעת לו להירדם בלילות, לאחר שסבל מנדודי שינה קשים בשנים האחרונות. הנאשם הביע רצון ללמוד מקצוע, לפרנס עצמו ברציפות ולהתקדם בחיים. בדיקות לאיתור שרידי סם נמצאו נקיות. בשל התרשמותם מקשייו להשתלב בטיפול מעמיק הפנו אותו לבדיקת התאמה לתכנית "יתד" והוא הביע הסכמתו לכך ורצון לסיום ההליך המשפטי המתמשך בעניינו, שכן חש כי הוא מעכב אותו מלהתפתח בחייו. שירות המבחן סיכם כי נסיבות חייו הקשות של הנאשם גרמו לו ולמשפחתו לטלטלות קשות, הביאו להתחברותו לחברה שולית ועמדו ברקע לביצוע העבירות. בתקופה שבה טופל בשירות המבחן צמצם משמעותית את צריכה האלכוהול, מסר בדיקות שתן נקיות משרידי סמים, שיתף פעולה עם ההליך הטיפולי ונשאר בקשר עם השירות, גם לאחר שהתגלו קשיים בטיפול וגם לאחר שעזב את המכונה. שירות המבחן העריך כי ענישה של מאסר, ולו בעבודות שירות, תוביל לפגיעה בשיקומו הכוללני של הנאשם ולנסיגה במצבו הרגשי וההתמכרותי ותעמיק חוויות טראומה מהעבר. לכן הומלץ לגזור על הנאשם צו מבחן למשך שנה, 350 שעות שירות לתועלת הציבור, מאסר על תנאי והתחייבות כספית.

10. ב"כ המאשימה ביקש לקבוע בגין כל אחד מהאישומים מתחם עונש הולם נפרד שבין מספר חודשי מאסר לבין שמונה- עשר חודשי מאסר וביקש שלא לחרוג מן המתחם ולגזור על הנאשם שישה חודשי מאסר שירוצו בעבודות שירות, מאסר על תנאי, קנס ופיצוי למתנדב המשטרה. בטיעוני המאשימה הודגשו הערכים המוגנים באמצעות העבירות, שכיחותם של מעשי תקיפת שוטרים והצורך בהרתעת הרבים.

11. ב"כ הנאשם ביקש לאמץ את המלצת שירות המבחן, תוך שהדגיש את כבדת הדרך הטיפולית הארוכה שעשה הנאשם, את גילו הצעיר בעת ביצוע העבירות ואת חלוף הזמן מאז, את הנסיבות האישיות הקשות של הנאשם ואת הצלחתו להתגבר על המכשולים שהציבו לו חייו במסגרת שיתוף הפעולה שלו עם שירות המבחן. נטען כי מתחם העונש ההולם את המעשים מתחיל ממאסר מותנה, וכי גם אם ייקבע אחרת, יש מקום לחרוג לקולא ממתחם העונש ההולם בעניינו של הנאשם משיקולי שיקום.

12. הנאשם לא ביקש להוסיף דבר.

מתחם העונש ההולם

13. הגם שהעבירות שביצע הנאשם בכל אחד מהאישומים דומות, מדובר בשני אירועים נפרדים שהתבצעו בפער זמנים גבול בן מספר חודשים, וקורבנותיהם אחרים, לפיכך יש לקבוע מתחם עונש הולם נפרד לכל אירוע.

14. הערכים המוגנים באמצעות העבירות שביצע הנאשם הם שמירה על הסדר הציבורי, שלטון החוק, שלמות גופם של השוטרים והבטחת אפשרותם למלא את תפקידם בשירות הציבו ללא מורא וללא פגע. אינטרסציבוריזה מחייב את בית המשפט להעביר מסר חד משמעי בדבר ההשלכות העונשיות שישלמעשיאלימותעלעושיהם:

"חשוב להדגיש כי המבקש ביצע עבירות חמורות ביותר, המעידות על זלזול חמור בשלטון החוק. אל מול אלימות שכזו המכרסמת ביסודות חברתינו הדמוקרטית, יש לנקוט בענישה מרתיעה מאחורי סורג ובריה. הציבור נותן את מבטחו בעובדי הציבור ונציגי החוק, וטובת הציבור מחייבת כי יובטח להם שיוכלו למלא את תפקידם ללא מורא וללא פחד מבעלי אגרוף, מתוקפנים ומאיימים. לכן הכרח להטיל ענישה של ממש, גם למען ישמעו וייראו... בתקופה המתאפיינת בגלי אלימות פיזית ומילולית כלפי עובדי ציבור, שומה להגן על השירות הציבורי ועל עובדי הציבור מפני פגיעה בלתי ראויה בכבודם ובמעמדם... על כן בתי המשפט מחויבים להכביד את ידם ולתת עונשים מרתיעים" (רע"פ 1922/11 יניב רחמימוב נגד מדינת ישראל [פורסם בנבו (17.3.11)]).

15. באף אחד מהאירועים ביצוע העבירות לא תוכנן מראש, והן היו תולדה של הפנייה הלגיטימית של השוטרים אל הנאשם. מידת האלימות שבה נהג הנאשם אינה מבטלת, בפרט בכל הנוגע לאישום הראשון. עם זאת, הגם שבאירוע נושא האישום השני מידת האלימות שהופעלה מצד הנאשם הייתה פחותה, הוא המשיך בהתנהגות משולחת רסן ונטולת גבולות, שכללה איומים וגידופים קשים, גם לאחר שנעצר.

16. למרבה המזל, לא נגרמו למי מהשוטרים או המתנדבים חבלות ממשיות, שהן תוצאה אפשרית של מעשים מסוג זה.

17. במעשיו פגע הנאשם במידה בינונית בערכים המוגנים.

18. בחינת הפסיקה מלמדת, כי בגין מעשים דומים הוטלו, ככלל, עונשים הכוללים רכיב מהותי של מאסר בפועל או בעבודות שירות. ראו רע"פ 1860/07 נחמני נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו 14.6.07); רע"פ 2065/14 אבו מדיגם נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו 9.6.14); רע"פ 4182/14 עידאת נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו 9.7.14); רע"פ 2222/13 חיחאשוילי נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו 2.5.13); עפ"ג (מחוזי מרכז) 23394-01-14 עמראן נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו 16.2.14); עפ"ג (מחוזי מרכז) 42199-08-13 דיאב נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו 3.11.13); עפ"ג (מחוזי מרכז) 21174-07-14 עיסא נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו 9.12.14); עפ"ג (מחוזי ים-י) 35822-07-17 ברנבנר נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו 7.11.17).

19. לאור האמור מתחם העונש ההולם את העבירות שביצע הנאשם בכל אחד מהאירועים מתחיל ממאסר קצר, שיכול וירוצה בעבודות שירות, ומגיע עד לעשרה חודשי מאסר בפועל לצד עונשי מאסר מותנים ובמקרים המתאימים גם קנס.

העונש המתאים לנאשם

20. הנאשם בן 22. שקלתי לזכותו את גילו הצעיר, את העדרן של הרשעות קודמות ואת הודאתו במיוחס לו בכתב

האישום המתוקן, המגלמת בתוכה קבלת אחריות על המעשים, הכרה בפסול שבהם, ובהתאם- מפחיתה את הסיכון להישנותם.

21. עוד שקלתי לקולא את נסיבות חייו הקשות של הנאשם, אשר לא הייתה לו שליטה עליהן, אך יש להניח כי היוו גורם משמעותי בעיצוב אישיותו והתנהלותו.

22. הנאשם הצליח לגייס כוחות ונרתם להליך שיקומי. אמנם הוא לא הצליח לעמוד ביעד שקבע לעצמו - גיוס לצה"ל, אך הוא מביע שאיפות לנהל אורח חיים נורמטיבי, ועשה כבוד דרך טיפולית משמעותית שהובילה אותו בכיוון זה. הנאשם הצליח להשתלב בתעסוקה קבועה, נעזר בגורמי הטיפול, מצליח לשמור על ניקיון מסמים, נמנע ממעורבות בפלילים ומקיים שגרת חיים תקינה. הישגים אלה אינם פשוטים לנוכח נתוניו האישיים של הנאשם, והם מצדיקים חריגה לקולא ממתחם העונש ההולם משיקולי שיקום. במקרה דנן אני שותפה לתפיסתו של שירות המבחן, לפיה הטלת עונש בתוך מתחם העונש ההולם ולו בעבודות שירות, עלולה לחבל בהישגיו של הנאשם עד כה.

23. לפיכך אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 350 שעות לתועלת הציבור בהתאם לתוכנית שקבע שירות המבחן.

ב. חמישה חודשי מאסר על תנאי למשך שלוש שנים מהיום, שלא יעבור עבירת אלימות נגד הגוף מסוג פשע.

ג. שלושה חודשי מאסר על תנאי למשך שלוש שנים מהיום, שלא יעבור עבירת אלימות נגד הגוף מסוג עוון.

ד. צו מבחן למשך שנה מהיום.

ה. פיצוי למתנדב ברוך בינימין זאב שישא, עד תביעה 3 בכתב האישום המתוקן בסך של 700 ₪, הפיצוי ישולם עד ליום 2.6.19.

ז. קנס בסך 500 ש"ח או חמישה ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם עד ליום 1.7.19.

24. הוסברו לנאשם חובתו לשתף פעולה במילוי צו המבחן וצו השירות לתועלת הציבור, והאפשרויות העומדות לפני בית המשפט אם לא יעשה כן.

25. המזכירות תעביר העתק גזר הדין לשירות המבחן.

26. זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בירושלים בתוך 45 ימים מהיום.

ניתן היום, ל' ניסן תשע"ט, 05 מאי 2019, בנוכחות הצדדים.